

Một Hoàn Cảnh Đáng Thương Tâm

Trong chuyến về thăm quê vừa qua tôi có gặp một anh thương binh quân lực VNCH. Hoàn cảnh của anh quá đáng thương. Sau cuộc chiến 1975 anh trở về quê với một nửa thân, còn nửa kia đã để lại trên đất mẹ Việt Nam. Một thời gian ngắn sau đó điều bất hạnh khác lại ập đến, khi người vợ thân yêu của anh đi cuốc đất vỡ hoang kiếm sống, thì cuộc phải mình chết tức tưởi. Cuộc sống nghiệt ngã, cơm thiếu ăn, nước thiếu uống, xã hội ruồng bỏ nơi đầu nguồn vĩ tuyến 17 đã khiến anh nhiều lần tự vẫn nhưng không thành. Anh Mai Quang Tương, một chiến sĩ QLVNCH oai hùng ngày nào, bây giờ đang kiếm sống qua ngày bằng cách lê lét ngoài bờ sông gần nhà câu cá đổi lấy gạo. Mùa đông thì bữa có bữa không. Ước mơ của anh thật đơn giản là mong có được một số vốn nhỏ, để che kín căn nhà anh đang ở khi mưa khi nắng và mở một cái quán nhỏ bán thuốc lá hay một cửa hàng tạp hóa kiếm sống qua ngày.

Tôi có giúp anh một ít tiền nhưng tôi biết là không thấm vào đâu. Thiết nghĩ “một miếng khi đói bằng một gói khi no”, chúng ta là những người được nhiều may mắn, xin dành một tô phở để tri ân những người đã hy sinh một phần xương máu để chúng ta có được ngày hôm nay.

Xin chân thành ghi ơn quý vị hảo tâm. Quý vị có thể gửi tiền giúp đỡ anh Mai Quang Tương về nhóm Phật Tử Đạo Tâm theo địa chỉ

Nhom Phat Tu Dao Tam

2118 Barton Drive

Arlington, TX 76010

Check hay Money order xin đề: Dao Tam Buddhist Association

Memo: Giúp Mai Quang Tương

Hoặc quý vị có thể gửi trực tiếp về cho anh Mai Quang Tương theo địa chỉ

MAI QUANG TƯƠNG (cụt chân)

Thôn Mai Xá Thị,

Xã Do Mai, Huyện Do Linh,

Tỉnh Quảng Trị, Việt Nam

Cảm tạ quý vị,

Lê Thành

Mai Quang Tương Năm Xưa

Mai Quang Tương Bây Giờ

Xin đọc bức tâm thư của anh Mai Quang Tương dưới đây.

Quảng Trị ngày 26/8/2005

TÂM THƯ

Kính gửi: Quý anh chị của chiến sĩ QLVNCH
Em tên là Mai Quang Tường sinh năm 1953
Hiện đang em là chiến sĩ của QLVNCH
Số quân 73/205 475 thuộc đơn vị chủ đồn
2 Thiết đoàn 11 kỵ binh KBC 4239
Trực thuộc Sư đoàn 3 bộ binh.

Em bị thương ngày 31 Tháng 3 năm 1972
Trong lúc đơn vị hành quân tại khu vực
Đông ông Do trấn Quảng Trị. Cụt cả 2 chân
Trên gối.

Kể từ ngày biến cố 30 Tháng 4 năm 1972
Em trở về quê cũng về. Sự không may
lại đến với em thêm lần nữa. Vợ em
đi về hoang cuối cùng mất chết. Em
càng đau đớn. Suy sụp tinh thần chẳng
thiết tha gì đến sự sống. Từ từ cũng
không thành hoặc phải gắng sống.

Cái sống đã làm cho em đau đớn
cực khổ, chua xót, luôn luôn phải lê lết
tàn thân tàn phế sinh nhai, sự khổ
đau không nói ra bằng lời, không thể
viết lên giấy cho hết được. Nó luôn
hiện hữu từng ngày.

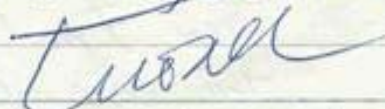
Kính thưa Quý anh chị. Trong chiến
tranh em thiếu đi sự may mắn đã để
lại trên chiến trường một phần thân thể.
Trong thời bình Em càng cảm thấy may mắn
hơn. Em luôn nghĩ và nhìn vào thực
tại càng thêm xót đau. Thường chỉ sợ phần

Cũng Tả trong 1 cuộc chiến, phía bên
kia các trường binh của họ, Có nhà Cao
cửa rộng được ưu tiên ưu đãi có đủ
mọi quyền lợi. Im nhón lại phân minh
Thiền Thôn đủ, mọi thứ, chẳng được ai
ngó ngàng tới. Bao đau Thưởng Chưa xét
đại oam Luôn để nâng trong Tâm Kháng
chẳng biết cũng ai để giữ bày Tam Sư.

Kính thưa Quý anh chị, Quý anh chị Có
được Sư May, được An Tiên chờ chờ, Ngày
Tân cuộc chiến đang bình an. Được trở về Cùng
vợ đẹp con ngoan. Cho được Sing hạnh phúc
trên đất nước Mỹ. Có được Ngày đời bái.
Xin Quý anh chị Hãy nhớ về Tiên đã qua
xin vui lòng ngó tới những người cùng chiến
đấu vì nền Cộng hòa cùng với mình. Những
Thiền đi phân may mắn, đang trong cảnh
buồn đau, Thiền Thôn Thân thể tất nguyện
Đang Kính xin Quý anh chị Rủ lòng từ tạo
nhân ái. Với tinh dân tộc Việt ((Là lãnh đạo
Lá rách)) Thường cảm đến hơn cảnh của em
lên tại Quê đồ Cho em Có mái nhà để
che mưa che nắng.

Kính chúc Quý anh chị Cũng giữ quyền
Luôn được an lành Hạnh phúc và luôn
thành ^{lên} trên mọi lĩnh vực.

Kính chào Quý anh chị
Em Lương Tín Tường và Chư mong

Mai Quang Tường